

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ ПОД ЛИПАТА

chitanka.info

ПОД ЛИПАТА^[0]

*Глуха е нощ. Като призрак възправен,
в мрака Балкана настръхнал тъмней.*

*Върше липата люлей, —
а сянката счува се шепот сподавен.*

*„Още докле се зорница възйеме,
още докле се засият мъгли!“*

*— Чуваш ли, трети петли!
Мило, за ходене вече е време.*

*Гаснат звездите, бледнее небето,
гледат как върше отсичат гори!*

*Мило, зора ще зори —
все ли е още несито сърцето? —*

*„В обич сърцето не знае насита:
знай ли, тежко му, — на обич е край...“*

*Чаша отново подай —
жадът е двоен от чаша изпита.“*

*Думи пресъхнаха, шепот престана;
гръд на гърди и уста на уста.*

*Глъхнат въздишки в нощта...
В мрака настръхнал тъмнее Балкана.*

*... Ранна зора спепели небесата.
Галени думи, дочути в нощта,
тихом ги с тъмни листа*

шепне на росното утро липата.

[0] „Мисъл“, кн. 4, 1902 г. — Последният куплет в „Мисъл“:

*... Ранна зора спепели небесата.
Смачканата под липата трева
хич и не дигна глава,
с време макар да я ръсна липата.*

↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.